A°. 1820 GEPRIVILEGEERDE N°. (96.)

SURINAAMSCHE COURANT

VOOR DONDERDAG DEN 30e. NOVEMBER 1820.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Getrokken uit de Hollandsche Couranten van Augustus 1820.

ITALIE.

NAPELS *den* 27 *July*. De Prins, algemeene Stedehouder des Ryks, heeft het nationaal Parlement van 1820, 1821 tegen den eersten October byeen geroepen, en tevens de tydperken aangewezen, waarop de onderscheidene kiescollegien, naar aanleiding van het voorschrift der spaansche constitutie, byeen moeten komen. Volgens de bekend gemaakte tafel der kiezers zal het Ryk van Napels, bevolkt met 5 millioenen zielen, 74 Gedeputeerden en 24 plaatsvervangers; en Sicilie, bevolkt met 1,600,000 zielen, 24 Gedeputeerden en 8 plaatsvervangers kiezen. By de Proclamatie worden de burgers aangemaand, om alle partygeest te vergeten en deugzame mannen te verkiezen, te meer, daar dezelve belast zullen zyn met het belangryk werk van de revisie en wyziging der constitutie.

Naar men verneemt, is de constitutie den 19 in Messina, op het eiland Sicilie, onder het vreugdegejuich der menigte, geproclameerd geworden.— De berigten uit Palermo zyn nog zeer ongunstig. De onderscheidene partyen schynen elkander aldaar het gezag te betwisten. De eene wil de onafhankelykheid; de andere de constitutie van 1812 met de dynastie der Bourbons. Den 17 hebben de overblyfselen der troepen het fort Castellamare weder vermeesterd; doch den 18 zyn zy op nieuw door de opstandelingen daar uit gedreven, waarna zy zich op eene hoogte hebben verschanst en, na eenigen tegenstand, voor de menigte hebben moeten bukken. Het graauw was steeds meester, en de galeiboeven bewaakten en mishandelden de soldaten, welke hen te voren in toom hielden.— Prins Catholica, een siciliaansch edelman, had zich in den beginne aan het hoofd van den opstand gesteld, doch den keer ziende, welken de zaken namen, de troepen te hulp geroepen, om de buitensporige menigte te bedwingen; de opstandelingen hebben hem daarop terstond vermoord en zyn hoofd op een piek ten toon gesteld.— Alle gemeenschap van de stad met de overige deelen des Ryks was afgesneden en de levensmiddelen werden schaars. Volgens de laatste berigten (van den 20e.) zoude de vrees voor hongersnood de woede der menigte eenigzins hebben beteugeld; zoo dat de Aartsbisschop, Kardinaal Gravina, zich aan het hoofd eener junta had gesteld, welke voor brood zoude zorgen, en welke eenige invloed op het volk begon te krygen. De hoofden der gilden begonnen mede van hunne zyde met eenig gezag bekleed te worden.

De Generaal Church wil zich verdedigen en verklaart geene aanleiding tot den opstand te hebben gegeven. Hy is op het kasteel del Uovo in verzekerde bewaring. De haven-kapitein, welke hem in Palermo een vaartuig heeft bezorgd, om te ontkomen, is door het graauw in stukken gescheurd.

De pontificale gensdarmerie heeft de Republikeinen uit Ponte Corvo verjaagd.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN *den* 15 *Augustus*. Onze nieuwspapieren behelzen thans den brief, welken H. M. de Koningin aan Z. M. den Koning heeft geschreven. De inhoud daarvan is allezins van gewigt en maakt in het algemeen een diepen indruk op de gemoederen; en

daar het den onpartydigen voorkomt, dat, na het zenden van dezen brief, de mogelykheid eener minnelyke schikking meer dan ooit verwyderd is geworden, schynt zulks eenen min of meer nadeeligen invloed op de prysen der fondsen te hebben gehad. De Ministeriëlen beschouwen den brief als een manifest tegen den Souverein en de constitutionele overheid des lands, geschikt om de gemoederen der reeds opgeruide volksmenigte verder te doen ontvlammen. Zy voegen er by, dat de burgerlyke overheid zich alom heeft genoodzaakt gezien, om maatregelen te nemen ter bewaring van de rust, en te zorgen dat geene kwalykgezinden van deze omstandigheden gebruik zouden kunnen maken, ten einde de bestaande orde van zaken om verre te werpen. — De Opposanten, of die, welke de party der Koningin aankleeven, beschouwen den brief als een protest van eene wanhopende Vorstin, zoo wel voor het tegenwoordig geslacht, als voor de nakomelingschap.

De inhoud van den brief, komt op het navolgende neder.

„H. M. verklaart zich regtsstreeks aan Z. M. den Koning te wenden, uit hoofde van de mogelyke gevolgen, welke de tegenwoordige onwettige regtsvordering kan na zich sleepen, op dat, indien kwalyk gezinde raadgevers Z. M. nog mogten aanmanen, om geen gehoor te geven aan haar regtmatig verlangen, de Koning daartoe mogt worden overgehaald door de gedachte aan de waardigheid zyner Kroon, de duurzaamheid van zynen troon, de rust van zyne Staten en het geluk van zyn volk. De Koningin klimt op tot de eerste huisselyke scheiding, en verklaart, dat deze geenzins haar verlangen, maar alleen dat des Konings is geweest, waarvoor geene andere redenen zyn opgegeven, dan Z. M byzondere inclinatien; zy beklaagt zich van, met haar kind onder den arm, uit 's Konings woning te zyn gereden, terwyl de natie in hare verwachting bedrogen werd; — dat zy, van dat oogenblik af aan door spionen en verraders vervolgd is geworden, welke hare onschuld strikken spanden; — dat haar gedrag buiten hare kennis in eenen geheimen Raad is overwogen; — dat, hoewel deze geheime Raad haar van alle misdaad heeft vrygesproken, dezelve van zoodanigen aard is geweest, dat valsche getuigenis, voor haar afgelegd, geenzins wettelyk mindadig heeft kunnen gerekend worden.

„ De Koningin verklaart verder, dat, zoo lang de Koning, haar vereerde schoonvader, het bestuur in handen had, zy zich veilig konde rekenen; doch dat, zoodra deze het bestuur nederlag, later ten haren opzigte de zekerste weg was, om tot gunst, rykdom en titels te geraken. Zy meent er dat 's Konings kabinet op dergelyke grondslagen is zamengesteld; dat het belang der natie aan de zucht, om haar te vernederen, is opgeofferd; dat in 's Konings raad zyn geroepen personen, welke Z. M. in de daad ongenegen was, doch welker verdienste daarin bestond, dat zy de Koningin wilden opofferen; dat uit deze vereeniging gesproten zyn de ellende, welke de natie verduurt, de dwingelandy en wreedheid, welke de gevolgen daarvan zyn, zoodanig, dat de Koning, Z. M. Vader, eerder aan het hoofd van zyn volk zoude hebben willen sterven, dan dulden, dat zy aan hetzelve werden opgelegd.

„ De Koningin beklaagt zich voorts in de sterkste bewoordingen over de beleedigingen, die zy, sedert, tot aan haar vertrek naar het vaste land, vermeent te hebben geleden; over de verhelling en begunstiging van hare vyanden; over de spionnen, listige en losbandige verraders, door welke zy is vervolgd; — zy verklaart hare vyanden als toen niet openlyk te hebben aangetast, om den vader van haar kind te sparen, welk eenig kind hare troost was. „ My de liefde van uit eenig kind te doen genieten" dus luidt de brief: „ ware te veel inschikkelykheid. Myne dochter te zien; haar in myne armen te knellen; myne tranen met de hare te vermengen; uit haren mond de verzekering van eene altyd durende liefde te vernemen en alzoo te worden geliefkoosd, getroost, ondersteund

en gezegend; — dit was te veel. Zelfs op de slavenmarkt hebben de kreten van ach myne moeder! ach myn kind! de gierigheid belet hare slagtoffers van een te scheiden, doch uwe raadgevers, ongevoeliger dan slavenhandelaars, hebben zonder zelfverwyt de dochter aan hare moeder ontrukt."

„Daarna roert de Koningin het overlyden aan van hare dochter en de doofheid, welke deze treurige omstandigheid by haar te weeg bragt; zy drukt tevens in de sterkste bewoordingen hare afkeuring uit, dat men, na haar in de onmogelykheid gesteld te hebben, om de Prinses in hare laatste oogenblikken by te staan, van dat oogenblik eene commissie buitens lands heeft gezonden, om beschuldigingen tegen haar te vereenigen; dat men Ambassadeurs en vreemde Hoven daarmede heeft gemoeid. Zy verklaart het oordeel over deze handelwyze aan de wereld over te laten, doch zich te moeten verklaren over de wyze, waarop men deze voorloopige maatregelen hun beslag denkt te geven.

„De Koningin eischt een billyk *vonnis* en protesteert tegen eene sententie van het Parlement in den vorm van *wet*. Z. M. is, meent zy, de klager, de eenige klager, en alzoo hare eenige party, welke een bill tegen haar heeft doen inleveren in het Hoogerhuis, zes weken, voor dat haar de gelegenheid is gegeven, om de beschuldigingen, in dezelve voorkomende, te ontzenuwen. Dit beschouwt zy reeds als een bewys, dat men niet genegen is haar regt te laten wedervaren; doch al had zulks geene plaats gehad, meent zy, dat het Hoogerhuis zoodanig is zamengesteld, dat zy er geen regt kan verwachten, en wel, om dat de Ministers de bill hebben ingesteld; dat zy, uithoofde hunner verantwoordelykheid, *schuldig* zyn en *gestraft* moeten worden, indien zy in het bewyzen hunner beschuldiging te kort schieten, en zy steeds in het Hogerhuis eene meerderheid tellen; — dat zy daarenboven zich altyd die meerderheid kunnen verschaffen, daar Z. M. de Koning, de klager, het regt heeft om nieuwe Pairs te benoemen, en de meeste Pairs, hetzy wegens hunne familien, hetzy wegens hunne ambten, van den Koning afhangen en dus de zoodanige, welke, tegen verwachting, willens mogten zyn, de bill te verwerpen, last kunnen krygen, om zich naar hunne schepen, hunne regimenten of gouvernementen te begeven. H. M. meent zoodanig een ligchaam geenzins als een geregtshof te kunnen beschouwen.

„Omtrent het Huis der Gemeenten verklaart H. M. zich op dezelfde wyze, daar de Pairs en Z. M. thesaurie het meerendeel en dan de meerderheid van het genoemd Huis benoemen; — zy protesteert alzoo tegen de regtsvordering ten haren opzigte gevolgd, en eischt een geregtshof, welker gezworenen onpartydig uit de volks menigte worden genomen en voor welke in t' openbaar kan worden geprocedeerd. Zy verklaart, dat zy, indien men echter voortgaat, hare beschuldigers onder de oogen zal treden, doch eene eventuele beslissing tegen haar geenzins te zullen beschouwen als hare eer in 't minst te krenken, *en zich aan dezelve geenzins te zullen onderwerpen, ten ware men haar met geweld daartoe dwong.*

„H. M. herhaalt ten slotte hare grieven. Zy beklaagt zich van, in plaats van geliefd en geëerd, gehaat en vervolgd te zyn geworden, en betuigd, dat hare eer haar dierbarer is dan haar leven, dat indien men dit leven mogt begeren, zy hetzelve had willen opofferen, indien men haar slechts eene plaats in het graf van hare dochter had willen vergunnen, doch dat zy, daar men haar wil onteeren, zy *zich tegen deze poging zal verzetten met die middelen, welke de Hemel haar wel heeft willen verleenen.*"

De brief is geteekend **CAROLINA** R.; te Brandenburghouse, den 7 Augustus 1820.

Lord Liverpool heeft H. M. geantwoord, geen last te hebben ontvangen, om zich omtrent den inhoud van dezen brief te verklaren. Den 14

werden alle de toebereidselen voor het geding voortgezet. Het huis, voor de getuigen in gereedheid gebragt, kan honderd personen, van verschillende rang, bevatten. Elf getuigen zyn vrydag l l. reeds aangekomen en veilig in genoemde woning gehuisvest.

ADVERTISSEMENTEN.

J. van WALRé Jr. Eerste Exploicteur deezer Kolonie, zal op Vrydag den 8e. December 1820, ter Castelenye van den *Hove Civiel* publiek by Executie verkoopen:

De Opstal staande op het Erf aan de *Heere Straat*, bekend onder No. 59 La. C aankomende JSk. de Dd. B. LOUZADA.

Een Erf en daarop staande Gebouwen, staande en geleegen aan de Voorstad *Zelandia* aan de *Nepveu Gragt* bekend onder No. 55 en 56, aankomende O. C. DYKHUISEN.

Een Negerin genaamt JABA, en zuigeling genaamt PIETJE, aankomende W. H. STEENBERG de VRIES.

Paramaribo den 29e. November 1820.

Heden namiddag de klokke vier uren publiek Vendue ter *Nieuwe Wees Curateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, van eenige Goederen en Slaaven, aankomen diverse Boedels, by vorige Couranten geannonceerde, als mede nog ½ Aam Patent Oly, aankomen den Boedel de Wel Edele Heer J. C. DUURHAGEN.

Paramaribo den 30e. November 1820.

J. de HEYDER.

Gekw. 1e. Gezw. Klerk.

De Ondergetekende met zyne Familie is van voorneemens uit deeze Kolonie te vertrekken.

Plant. Kroonenburg den 27e. Nov. 1820

FRANCIS ARTHUR.

Op den 21sten dezer, des avond de klokke circa acht uure, Overleed in den ouderdom van 46 Jaren en negen Maanden, onze tedergeliefde Echtgenoot en behuwdt Vader nu Wylen den Wel Edele Gestrengen Heer en Mr. JOHAN ALYDUS SWAEN.

Paramaribo den 24e November 1820.

C. J WOLFF JULIAANS, mede voor myn Moeder.

M. J. SWAEN Geboren JULIAANS.

Morgen Voordemiddag zullen JOëL GOMPERTS en ZOON op Vendue Verkopen, diverse nieuwe Provisien en Stukgoederen,

Alsmede Twee extra fraaye bruine Paarden, Een Fourgon en Twee wel onderhoudende stel Tuigen, behoorende aan de Boedel Wyle den Wel Edele Gestr. Heer en Mr. J. A. SWAEN.

M. KATZ qq voor de Erven van Wylen den Heer JOHAN HEINRICH MOSEBERG, zal heden over Zes weken Publiekelyk Verkoopen, het Huis en Erf staande en geleegen alhier aan *Paramaribo* op den hoek van de *Nieuwe Keizer* en *Rust* en *Vreede Straten* bekend onder La. D N.. aankomende den Boedel van gemelden Heer J. H. MOSEBERG, de preciese tyd en plaats zullen nader by Couranten worden bekend gemaakt.

Paramaribo den 28e. November 1820.

Iemand genegen zynde, eenig Kopiëerwerk 't zy in de Hollandsche, Fransche, Engelsche, of Hoogduitsche Talen, te geven, addressere zich ter dezer Drukkery.

Paramaribo den 26e. November 1820.

Gedrukt ter Gepriviligeerde Gouvernements Drukkery van J. BRINK.